

ben részletesebben megismerttet mindazzal, „ami itt rejtőzik még a múltból [...] titkos kincs, melyet horatiusi »hortus conclusus« öríz”⁷ a kis halászfaluból ekkoriban egyre inkább turistaparadicsommá vedlő településen.

„Kultúra és humanizmus, de tegyük hozzá még egy szót: racionalizmus, a világos ész tisztelete, a hit a megismerhetőségben, és a megértett eszmék közérthető kifejezése – ez így együtt jellemző írónkra” – írja Hegedűs Géza a hetvenéves Passuthot méltató cikkében.⁸ Élete kertjeiben azonban éppen nem a racionalizmus, hanem az azon túli dolgokat fedezi fel és ünnepli szellemi magányában. Passuth Lászlót 1979-ben éri a ha-

lál a füredi Szívkörházban, és egy arácsi temetőkertben talál végső nyugalmat, emléktábláját 1986 óta megtalálhatjuk a füredi Panteonban is.

- 1 PASSUTH László: *Barlangképek*, Budapest, Szépirodalmi, 1978, 157.
- 2 PASSUTH László: *Tíz esztendő tető alatt*, Budapest, Szépirodalmi, 1981, 213. Borítóján Borsos Miklós Csillagnézője látható a tihanyi kertben készült felvételen.
- 3 BODOSI György: *Passuthéknál kezdődik Tihany = Uő., Völgyvallatás*, Budapest, Magvető, 1979, 110.
- 4 PASSUTH: *Tíz esztendő...*, 56.
- 5 LIPTÁK Gábor: *Nyitott kapu*, Budapest, Magvető, 1982, 98–99.
- 6 PASSUTH: *Tíz esztendő...*, 259.
- 7 PASSUTH László: *Múltkeresőben az északi parton = Uő., Tornycok árnyékában*, Budapest, Szépirodalmi, 1977. 360.
- 8 HEGEDŰS Géza: *Évszázadok üzenethozója – Passuth László 70 éves*, Magyar Hírlap 1970. július 15., 6.

Passuth László tihanyi kertjében egy riporterrel (PIM Művészeti Tár)

Hazafelé'

1

A fűzfák haja, a vonat zaja.
A fűzek eszelősen, a vonat ráérősen.
A fűzfák a vonatablakból,
a vonat a domb tetejéről.

2

Délután fölborult egy szék,
fölborult egy vitorlás.
Ez a megtorlás.
Amiért ide szöktünk.

3

A teraszról pedig,
a teraszról a tó, a hegyek, a néma ünnep.
Fölborult egy szék, eleredt az eső.
A teraszról pedig.

4

Onnan eljöttünk, ide szorultunk.
Innen a fűzfák, mi a domb tetejéről.
A vonat ráérősen,
a fűzek eszelősen.

1968, Tihany–Budapest

Várady Szabolcs

HAZAFELÉ

”

1

A fűzfák haja, a vonat zaja.
A fűzek eszelősen, a vonat ráérősen.
A fűzfák a vonatablakból,
a vonat a domb tetejéről.

2

Délután fölborult egy szék,
fölborult egy vitorlás.
Ez a megtorlás.
Amiért ide szöktünk.

3

A teraszról pedig,
a teraszról a tó, a hegyek, a néma ünnep.
Fölborult egy szék, eleredt az eső.
A teraszról pedig.

4

Onnan eljöttünk, ide szorultunk.
Innen a fűzfák, mi a domb tetejéről.
A vonat ráérősen,
a fűzek eszelősen.

1968, Tihany–Budapest

Várady Szabolcs